

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL J. G. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. gegužės 22 d. Nr. 242-208
Vilnius

Lietuvos bankas gavo J. G. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta būsto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria buvo apdraustas gyvenamasis namas, esantis adresu: (*duomenys neskelbtini*), pagalbiniai pastatai: svirnas, tvartas, daržinė, viralinė, namų turtas gyvenamajame name ir draudėjo civilinė atsakomybė, draudimo laikotarpis nuo 2017 m. spalio 31 d. iki 2018 spalio 30 d.

2018 m. rugpjūčio 13 d. draudikas užregistravo pranešimą apie įvykį, per kurį buvo sugadinta apdrausta daržinė. 2018 m. rugpjūčio 14 d. sudarytame Turto sunaikinimo, sugadinimo akte (toliau – Apžiūros aktas) nurodyta, kad „draudėjo teigimu, iš 2018 m. rugpjūčio 11 d. į 2018 m. rugpjūčio 12 d. rado nugriuvusią daržinę (toliau – Įvykis). Draudėjas pats pripažįsta ir patvirtina, kad daržinė jau buvo pasvirusi ir balkiai supuvę, tai akivaizdu ir nuotraukose.“

Draudikas, vadovaudamasis sugadinto turto apžiūros duomenimis ir remdamasis Draudimo sutarčiai taikomų Būsto draudimo taisyklių Nr. 067 (2016 m. gegužės 17 d. redakcija, galioja nuo 2016 m. birželio 1 d.) (toliau – Taisyklės) A. IV dalis 4.1 ir 4.3.3 papunkčiais, numatančiais atsisakymo mokėti draudimo išmoką sąlygas dėl neišvengiamų natūralių procesų ir projektavimo klaidų atsiradusių pastato sugadinimų, priėmė sprendimą dėl Įvykio nemokėti draudimo išmokos.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, kreipimesi dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo nurodė, kad draudikas, atsisakydamas dėl Įvykio mokėti draudimo išmoką, nepagrįstai rėmėsi aplinkybe, jog pareiškėjas patvirtino, kad daržinė iki Įvykio buvo pasvirusi ir balkiai buvo supuvę. Pareiškėjo teigimu, apdraustas pastatas nebuvo nusidėvėjęs, nes buvo naudojamas pareiškėjo šeimos poreikiams tenkinti. Pareiškėjas pabrėžė, kad daržinės stogas buvo sugadintas 2018 m. rugpjūčio 11 d. per stiprią vėtrą. Pareiškėjo teigimu, „iš turimų nuotraukų matyti, kad stogo konstrukcijos lūžiai nebuvo per supuvusius ar kitaip pažeistus balkius, kas leistų teigti, jog žala atsirado dėl pastato nusidėvėjimo ar nepriežiūros. Priešingai, kaip matyti iš nuotraukų, sulūžo sveiki stogo konstrukcijos elementai.“

Pareiškėjas taip pat nurodė, kad draudikas įrodymais nepagrindė, jog žala galėjo būti padaryta dėl daržinės nusidėvėjimo, o aplinkybė, kad prieš Draudimo sutarties sudarymą buvo atlikta daržinės apžiūra ir draudiko atstovas, sudaręs Draudimo sutartį, sutiko minėtą pastatą apdrausti, pareiškėjo teigimu, patvirtina, kad daržinės būklė iki Įvykio buvo gera. Be to, pareiškėjas pabrėžė, kad draudiko surinkti meteorologiniai duomenys taip pat pagrindžia, kad laikotarpiu, kada įvyko Įvykis, vyravo vėjo greitis, kuris priskiriamas prie „stipraus“ vėjo arba „beveik audros“. Pareiškėjas nurodė, kad būtina atkreipti dėmesį ir į aplinkybę, jog „namų valda išsidėsčiusi lygumoje, t. y. laukuose, todėl būtent toje vietoje yra patys stipriausi vėjai, kas galimai ir įtakojo daržinės sugriuvimą.“ Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą Įvykį pripažinti draudžiamuoju ir pareiškėjui išmokėti 5 960 Eur patirtus nuostolius atlyginančią draudimo išmoką.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad surinktų įrodymų visuma patvirtina, kad žalos apdraustai daržinei atsiradimo priežastis yra neišvengiami natūralūs

procesai, t. y. puvimas ir natūralus pastato nusidėvėjimas. Draudikas pabrėžė, kad V. R., turinčio kvalifikacijos atestatą, suteikiantį teisę eiti ypatingo statinio statybos vadovo ir ypatingo statinio statybos techninės priežiūros vadovo pareigas, parengtos Išvados dėl pastato defektų atsiradimo priežasčių (toliau – Ekspertinė išvada) duomenys patvirtina, kad pagal pastato sugadinimų pobūdį žalos negalėjo lemti stipraus vėjo poveikis pastatui, o žala pastatui kilo dėl statinio konstrukcijų ilgalaikio nusidėvėjimo ir ilgalaikių natūralių procesų (puvimo). Draudikas pabrėžė, kad Ekspertinės išvados duomenys taip pat paneigia pareiškėjo nurodytas aplinkybes, kad per įvykį sulūžo sveiki stogo konstrukcijų elementai.

Draudikas nurodė, kad, remiantis Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos Stebėjimo skyriaus Meteorologinių stebėjimo poskyrio Pažyma apie hidrometeorologines sąlygas (toliau – Hidrometeorologijos tarnybos pažyma), užfiksuotas Bajėnų pirmajam kaimui artimiausios Dotnuvos meteorologijos stoties 2018 m. rugpjūčio 11–12 d. buvęs vėjo greitis neatitiko Taisyklėse nurodytų draudžiamojo įvykio „audra“ sąlygų, taip pat meteorologinio reiškinių „audra“ kriterijų. Be to, draudikas pabrėžė, kad per draudiko eksperto atliktą sugadinto turto apžiūrą darytos draudimo vietos nuotraukos patvirtina, kad „kitiems, visiškai šalia sugriuvusios daržinės stovėjusiems draudėjo statiniams jokie panašūs nuostoliai nėra padaryti. Nuotraukose netgi matyti vežimas su sukrauta nedidelių šakelių krūva, kurios, esant didesniai vėjui, neabejotinai būtų išnešiotos; kito pastato aplinka, su aplink esančiais vėjo neišnešiotais daiktais, tame tarpe žarnele ant padangų, kuri, esant didesniai vėjui, neabejotinai būtų buvusi pakelta ir nunešta; kitas pastatas su nepritvirtintais dideliais stiklais, plėvele, kurie taip pat nepažeisti, nesugadinti vėjo.“

Draudikas pabrėžė, kad Hidrometeorologijos tarnybos pažymos duomenys, kitų draudimo vietoje esančių statinių būklė po įvykio ir Ekspertinė pažyma patvirtina, kad per įvykį žala negalėjo būti padaryta dėl Taisyklių kriterijus atitinkančio meteorologinio reiškinių „audra“, todėl pareiškėjo reikalavimas įvykiui taikyti draudžiamojo įvykio „audra“ sąlygas yra nepagrįstas. Be to, draudikas nurodė, jog „pareiškėjo argumentas, kad „namų valda yra išsidėsčiusi lygumoje, t. y. laukuose, todėl būtent toje vietoje yra patys stipriausi vėjai“, yra niekuo nepagrįstas ir jokia būdu nepaneigia draudiko argumentų – hidrometeorologijos stoties fiksuoto vėjo greičio ir to, kad kitiems tos pačios namų valdos pastatams ir joje esantiems daiktams jokia žala nepadaryta.“ Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė neturintis pagrindo įvykio pripažinti draudžiamuoju ir mokėti pareiškėjo reikalaujamą draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintas sutarties laisvės principas suteikia teisę civilinių teisinių santykių subjektams laisvai spręsti, sudaryti jiems konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, taip pat pasirinkti, su kuo tą sutartį sudaryti, ir savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio bei formos, jeigu tokių sutarties šalių teisių neriboją imperatyviosios teisės normos. Sutarties laisvės principas taip pat apima šalių teisę pasirinkti ir sudaryti tokios rūšies sutartį, kuri labiausiai atitinka jų interesus. Pagal Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalį, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią.

Tarp ginčo šalių sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Kasacinio teismo praktikoje nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti, draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013). Draudimo apsaugos ribos yra nustatomos draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, kurios

laikomos standartinėmis draudimo sutarties sąlygomis.

Draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje numatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui arba trečiajam asmeniui), kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta draudimo išmoka, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta draudžiamasis įvykis (Civilinio kodekso 6.987 straipsnis). Taigi, pareiga mokėti draudimo išmoka draudikui kyla tik tuomet, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius, o nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoka *ab initio* (iš anksto) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 18 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-461-378/2017).

Pareiškėjas reikalavimą dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju grindžia Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad draudžiamuoju įvykiu „audra“ pripažintinas stiprus vėjas, kuris ardo pastatus, laužo medžių šakas, išjudina lengvesnius daiktus. Šiame Taisyklių papunktyje taip pat nustatyta, kad, jei draudimo vietoje nėra galimybės nustatyti draudžiamos rizikos ar jos parametrų, remiamasi įvykio vietai artimiausios Hidrometeorologijos stoties pateiktais duomenimis ir (arba) faktais, kad vėjas draudimo vietos zonoje padarė panašių nuostolių geros būklės pastatams ar kitiems panašiams, tokio paties atsparumo daiktams, ir daroma išvada, kad šios rizikos atitinka Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio apibrėžimą.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis, kad žala apdraustai daržinei buvo padaryta dėl Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunktyje nustatytus kriterijus atitinkančio stipraus vėjo (audros), remiasi Hidrometeorologijos tarnybos pažymos ir draudimo vietos apžiūros duomenimis, kurie, draudiko teigimu, patvirtina, kad pareiškėjo nurodytu laikotarpiu, kada buvo sugadinta apdrausta daržinė, buvęs vėjas neatitiko Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunktyje nustatytų stipraus vėjo, prilyginamo audrai, požymių.

Atsižvelgiant į Hidrometeorologijos tarnybos pažymos duomenis, pažymėtina, kad Dotnuvos meteorologijos stoties 2018 m. rugpjūčio 11 d. užfiksuotas didžiausias vėjo greitis – 10 m/s., 2018 m. rugpjūčio 12 d. užfiksuotas didžiausias vėjo greitis – 15 m/s. Draudikas, siekdamas pagrįsti, kad 10–15 m/s vėjo greitis neatitinka „audros“ sampratos, remiasi interneto svetainėje www.civsauga.lt skelbiamais duomenimis apie vėjo rūšis. Vėjo rūšis „audra“ minėtame informaciniame šaltinyje apibrėžiama kaip „stiprus vėjas, kurio greitis viršija 20,8 m/s. Vėjas plėšia stogų dangos lakštus, kaminų stogelius, lengvi daiktai pastumiami iš vietos, lūžta didelės medžių šakos, kartais lūžta medžiai, kiti išraunami su šaknimis. Vasaros audrą lydi liūtys ir perkūnija, žiemos audrą – sniegas ir pūga.“

Pažymėtina, kad iš esmės panašūs požymiai, pagal kuriuos stiprus vėjas prilyginamas draudžiamajam įvykiui „audra“, taip pat yra nurodyti ir Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunktyje. Remiantis šiame papunktyje nurodytomis draudžiamąjį įvykio „audra“ sąlygomis, esminiais kriterijais, patvirtinančiais audros požymius atitinkančio stipraus vėjo poveikį draudžiamajam objektui, yra draudimo vietoje užfiksuoti kitiems objektams padarytos žalos požymiai: nulūžusios medžių šakos, pastumti iš vietos lengvi daiktai ir kt. Draudiko teigimu, Dotnuvos meteorologijos stotis nuo draudimo vietos yra nutolusi 30 km., todėl meteorologijos stoties užfiksuoti duomenys apie vėjo greitį ir stiprumą vertintini tik kaip papildomas įrodymas, kuris, siekiant nustatyti, ar žala apdraustai daržinei buvo padaryta dėl Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio požymius atitinkančio stipraus vėjo (audros), turi būti įvertintas kartu su kitų Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma.

Atsižvelgiant į surinktus duomenis apie draudimo vietos būklę po įvykio, kurie, remiantis Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčiu, pripažintini pagrindiniu įrodymu, galinčiu pagrįsti įvykio atitiktį draudžiamąjį įvykio „audra“ sąlygoms, pažymėtina, kad Ekspertinėje išvadoje, kurioje buvo vertinamos įvykio vietos apžiūros nuotraukos, nurodyta, kad „vizualiai apžiūrėjus šalia esančius statinius nustatyta, kad pastatai ir kiti objektai nebuvo apgadinti, šiferio danga nenuplėšta, apskardinimai nenuplėšti.“ Pareiškėjas draudikui pateiktose pretenzijose dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju nenurodė aplinkybių apie Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio sąlygas atitinkančių požymių draudimo vietoje po įvykio užfiksavimą. Lietuvos bankui pateikto Apžiūros akto duomenys taip pat negali patvirtinti, kad pareiškėjas draudiko ekspertui būtų nurodęs, kad kitiems draudimo vietoje esantiems objektams žalą padarė stiprus vėjo gūšiai. Be to, Lietuvos bankui pateikto Apžiūros akto ir draudimo vietos nuotraukų duomenys negali pagrįsti, kad po įvykio buvo užfiksuoti Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio kriterijus atitinkantys audros požymiai. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Lietuvos bankui nebuvo pateikta įrodymų, galinčių patvirtinti, kad per įvykį buvo ardomi kiti

draudimo vietoje buvę pastatai, sulaužyti medžiai, išjudinti lengvesni daiktai ir (arba) dėl audros požymius atitinkančio stipraus vėjo buvo padaryta kita žala draudimo vietos zonoje buvusiems geros būklės statiniams. Todėl Lietuvos bankui pateikti įrodymai, galintys pagrįsti draudimo vietos būklę po įvykio, negali vienareikšmiškai patvirtinti, kad įvykio metu draudimo vietoje buvusios gamtinės sąlygos atitiko meteorologinio reiškinių „audra“ požymius.

Vertinat kitus įrodymus, kurie galėtų pagrįsti, ar žala apdraustai daržinei buvo padaryta dėl Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio sąlygas atitinkančio stipraus vėjo (audros), pažymėtina, kad Ekspertinėje išvadoje nurodyta, jog „STR 2.05.02:2008 „Statinių konstrukcijos. Stogai“ (toliau – Reglamentas) 8 punkte numatyta, kad stogai turi būti atsparūs atmosferos poveikiui ir projektiniams eksploatacijos poveikiams. Stogai turi būti suprojektuoti, pastatyti ir naudojami taip, kad atitiktų esminius statinių reikalavimus. Reglamento 1 priedo „Hidroizoliacinės stogo dangos tvirtinimo reikalavimai“ 1.1 lentelėje yra nustatytos vėjo greičio pagrindinės atskaitinės vertės: Kėdainių rajone (teritorija, kurioje yra sugriuvusi daržinė) stogai turi būti suprojektuoti taip, kad atlaikytų 24 m/s vėjo greitį.“ Atsižvelgiant į Ekspertinės išvados duomenis, pažymėtina, kad statinio projektuotojo techninių statybos reglamentų reikalavimus atitinkantis geros būklės pastatas draudimo vietoje dėl stipraus vėjo galėtų būti sugadintas, jei vėjo greitis būtų 24 m/s ir (arba) didesnis.

Pareiškėjas, siekdamas pagrįsti, kad iki įvykio apdraustos daržinės techninė būklė ir jos eksploatacinės bei funkcinės savybės nebuvo pakitusios, todėl žalos apdraustai daržinei atsiradimo priežastimi galėjo būti tik stiprus vėjas (vėtra), remiasi aplinkybe, kad nurodytas statinys buvo naudojamas šeimos poreikiams tenkinti. Pareiškėjo teigimu, aplinkybė apie daržinės naudojimą paneigia draudiko teiginius, kad pareiškėjas per apžiūrą draudiko ekspertui nurodė duomenis apie iki įvykio pasvirusią daržinę ir supuvusius statinio balkius. Vertinant šią pareiškėjo nurodytą aplinkybę, pažymėtina, kad Apžiūros akte nurodyta, jog „draudėjas pats pripažįsta ir patvirtina, kad daržinė jau buvo pasvirus ir balkiai supuvę.“ Kadangi Apžiūros aktas buvo patvirtintas pareiškėjo parašu, nėra pagrindo pareiškėjo nurodytų argumentų, kad jis minėtų duomenų nenurodė draudiko atstovui, laikyti pagrįstais.

Apžiūros akte nurodytus duomenis, kad įvykio metu sugadinta daržinė iki įvykio buvo nusidėvėjusi, taip pat sustiprina Ekspertinė išvada. Joje nurodoma, kad draudiko eksperto darytose nuotraukose buvo užfiksuotos sugadintos daržinės „susidėvėjusios laikančios konstrukcijos: sutręšusios, susidėvėjusios gegnės, grebėstai, sutręšęs, susidėvėjęs rąstas, kraigo jungimo vietos sutręšęs gegnėgalis, matomas gegnės ir grebėsto tarpusavio sujungimo susidėvėjimas, gegnės susidėvėjimas“. Ekspertinėje išvadoje pažymima, kad „medinės laikančios sijos, į kurias įsiremia genės, sujungimo mazgas buvo papildomai apjuostas plienine viela, o kampinis sujungimas sumontuotas panaudojant tik įpjovas. Statybos taisyklių ST 121895674.205.01.05:2012 „Medinių surenkamų konstrukcijų įrengimo darbai“ 40 punkte nurodoma, kad medinių konstrukcijų elementai, be įpjovų, dar sujungiami vinimis, kaiščiais, medvaržčiais, varžtais. Apžiūros metu padarytose nuotraukose matoma, kad statinio (daržinės) medinės laikančiosios konstrukcijos buvo papildomai sutvirtintos vielos apvyniojimu, kas suponuoja, kad iki įvykio buvo bandoma išvengti statinio griūties dėl pasireiškusių griūties požymių. Medinių konstrukcijų apvyniojimas viela nėra tinkamas pastato savininko pasirinktas tvirtinimo būdas apsaugoti medines konstrukcijas nuo griuvimo ir skėtimosi jėgų poveikio. Susidėvėjusių medinių konstrukcijų laikomoji galia nebeužtikrina medinės jungties patvarumo ir standumo, dėl to atsiranda didesnė tikimybė atsirasti pastato griūčiai.“ Atsižvelgiant į Ekspertinėje išvadoje nurodytus duomenis apie ilgalaikio pobūdžio procesų (nusidėvėjimo) poveikį daržinei, kurie sąlygojo statinio atsparumo pokyčius, ir įvertinus paties pareiškėjo draudikui nurodytus duomenis apie dažinės iki įvykio konstrukcijų nusidėvėjimą, darytina išvada, kad dar iki įvykio apdrausta daržinė buvo paveikta neišvengiamų natūralių procesų, lėmusių statinio atsparumo ir eksploatacinių savybių pokyčius.

Vertinant, ar apdraustos daržinės sugadinimo priežastis buvo pastato natūralaus nusidėvėjimas ir ar pagal įvykio metu buvusį vėjo stiprumą daržinės sugadinimai negalėjo būti padaryti, neatsižvelgiant į šio pastato nusidėvėjimo požymius, pažymėtina, kad Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad „audros metu esant 20,8 m/s ir didesniai vėjo greičiui šiferis yra plėšiamas nuo pastatų stogų, nuplėšiami įvairūs statinių apskardinimai. Tuo tarpu nagrinėjamu atveju pastatas nugriuvo išilgine puse, t.y. iš pietų į šiaurę, šiferis nenuplėštas, neišmėtytas, vėjo chaotiško poveikio nefiksuoja. Toks pastato griuvimas rodo, kad jis buvo nulemtas laikančiųjų konstrukcijų nusidėvėjimo, puvimo, ko pasekmė konstrukcijos neatlaikė

svorio ir pastato stogas įsmuko į vidų.“ Kvalifikuoto specialisto vertinimu, apdraustos daržinės sugadinimo pobūdis negali pagrįsti, kad pastatas buvo sugadintas dėl audros požymius atitinkančio vėjo ir kad pastatas dėl audrai prilyginamo meteorologinio reiškinių būtų sugadintas, neatsižvelgiant į iki stipraus vėjo (audros) buvusį pastato nusidėvėjimą.

Siekdamas pagrįsti, kad daržinės nusidėvėjimas nėra susijęs su įvykio metu padaryta žala, pareiškėjas teigė, kad „stogo konstrukcijos lūžiai nebuvo per supuvusius ar kitaip pažeistus balkius“. Draudikas, pateikdamas atsikirtimus dėl šios pareiškėjo nurodytos aplinkybės, pabrėžė, kad Ekspertinės išvados duomenys patvirtina, kad „lūžo nusidėvėję, seni, supuvę konstrukcijos elementai. Nuotraukose užfiksuoti tam tikri „sveiki elementai“ rodo, kad lūžo ne jie, o juos laikiusios (turėjusios laukti) konstrukcijos, kas ir lėmė žalą.“ Draudiko nurodytas aplinkybes pagrindžia Eksperto išvados duomenys, kad „žala pastatui (dažinei) kilo dėl statinio konstrukcijų ilgalaikio nusidėvėjimo, ilgalaikių natūralių procesų (puvimo), kurių įtakai pašalinti nebuvo imtasi tinkamų veiksmų.“ Be to, Ekspertinėje išvadoje pabrėžiama, kad „pastato (daržinės) defektai atsirado dėl priežasčių, nesusijusių su stipraus vėjo poveikiu.“ Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas Lietuvos bankui nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių suabejoti Ekspertinės išvados duomenų teisingumu, o Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Ekspertinės išvados duomenys neprieštarauja kitiems žalos byloje esantiems įrodymams ir išplaukia iš tyrimo eigos, nes kvalifikuotas specialistas vertino visas įrodymuose užfiksuotas įvykio aplinkybes, vertindamas įvykio metu draudimo vietoje buvusio vėjo įtaką žalos atsiradimui, pastato būklę iki įvykio bei jo sugadinimo pobūdį, pažymėtina, kad įrodymais nepagrįsti pareiškėjo teiginiai apie daržinės sugadinimus negali paneigti Ekspertinėje išvadoje nurodytų duomenų objektyvumo.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes ir vadovaujantis Ekspertinėje išvadoje pateiktu specialisto atliktu daržinės sugadinimų pobūdžio vertinimu bei remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, kurie negali pagrįsti, kad įvykio metu buvo užfiksuotas audros požymius atitinkantis meteorologinis reiškinys, kuris būtų padaręs žalą ir geros būklės statiniams ir (arba) kitiems objektams, darytina išvada, kad žalą apdraustam turtui lėmė ne Taisyklių A. IV dalies 1.3 papunkčio kriterijus atitinkantis stiprus vėjas (audra), o žala atsirado dėl tęstinio pobūdžio ilgalaikių ir neišvengiamų natūralių procesų.

Taisyklių A. IV dalies 4.1 papunktyje numatyta, kad draudimo išmoka nemokama, jeigu apdraustas turtas buvo sunaikintas, sugadintas ar prarastas dėl nedraudžiamojo įvykio: neišvengiamų natūralių procesų (korozijos, puvimo, pelėsio, kondensato, natūralaus nusidėvėjimo ir pan.), išskyrus atvejus, kai dėl jų įvyko draudimo sutartyje nurodytas draudžiamasis įvykis ir buvo sunaikintas (sugadintas) kitas turtas (nuostoliai atlyginami tik kitam apdraustam turtui). Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad įvykis atitinka Taisyklių A. IV dalies 4.1 papunktyje nustatytus nedraudžiamojo įvykio požymius, darytina išvada, kad pareiškėjo reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti 5 960 Eur patirtus nuostolius atlyginančią draudimo išmoką yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo J. G. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis turi teisę dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.